ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 3.6.2024 г.
COM(2024) 228 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно търговските наименования и класификацията на кланичните трупове в сектора на овчето и козето месо

Съдържание

1 Въведение 2
2 Подход и инструменти 2
3 Анализ на регулаторната рамка 3
3.1 Класификация на кланичните трупове 3
3.1.1 Предходно законодателство 3
3.1.2 Настоящо положение 4
3.2 Търговски наименования 6
3.3 Пазарна информация 7
4 Мнения на държавите членки и на заинтересованите страни 8
4.1 Оценка на респондентите относно класификацията на кланичните трупове 8
4.2 Оценка на респондентите относно търговските наименования 9
4.3 Допълнителни коментари на респондентите 9
5 Заключения 10

1 Въведение

Съгласно член 225, буква гг) от Регламент (ЕС) № 1308/2013 (Регламентът за ООП)[1] Комисията трябва до 30 юни 2024 г. да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад относно търговските наименования и класификацията на кланичните трупове в сектора на овчето и козето месо.

Целите на настоящия доклад са следните:

– да се направи преглед на съществуващите правила относно класификацията на кланичните трупове и търговските наименования за сектора на овчето и козето месо; и
– да се установи необходимо ли е допълнително регулиране в това отношение, или не е необходимо.

2 Подход и инструменти

С цел да бъдат събрани експертни мнения относно прилагането на класификацията на кланичните трупове и използването на търговските наименования в сектора на овчето и козето месо Комисията подготви през февруари 2023 г. две проучвания. Едното беше насочено към държавите членки чрез Експертната група за обща организация на селскостопанските пазари, а второто към заинтересовани страни, членуващи в Групата за граждански диалог относно животновъдството.

Преди началото на консултацията Комисията информира държавите членки и заинтересованите страни както за нейната цел, така и за графика ѝ и впоследствие им напомни за необходимостта да вземат участие в проучването. Комисията получи информация от 26 държави членки (всички с изключение на Франция), както и от четири заинтересовани страни, принадлежащи към организации от Испания, Австрия и Португалия.

Освен това настоящият доклад е подкрепен с:

– анализ на действащото и предходното законодателство, което има отношение към обхвата на доклада,
– констатации от доклади, оценки и одити, осъществени от Комисията,
– налични статистически данни за селскостопанските продукти, както и
– принос от експерти от Експертната група относно класификацията на кланичните трупове и от заинтересовани страни от Групата за граждански диалог относно пазара на овце и кози.

[1] Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671, http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

3 Анализ на регулаторната рамка

3.1 Класификация на кланичните трупове

3.1.1 Предходно законодателство

От въвеждането им през 1992 г.[2] както класификацията, така и отчитането на цените съгласно скàлата на Общността за класификация на кланичните трупове на овце бяха доброволни за животни от рода на овцете. Това е различно от секторите на говеждото и свинското месо, в които скàлата на Общността за класификация на кланичните трупове е задължителна, с дерогации за малки кланици в зависимост от прилагането от съответната държава членка.

Допълнителни подробни правила, включително по-конкретни описания на категориите и на класовете по степен на залоеност, бяха определени през 1993 г.[3] Скàлата на Общността влезе в сила на 6 март 1993 г. с разпоредби за отчитане на цените на базата на класификацията, приложими за първи път най-късно от 8 април 1993 г. Въз основа на тези разпоредби в началото на 1995 г. Службата за публикации на Европейския съюз публикува издадени от Европейската комисия брошури на повечето езици на Съюза, в които се обясняват скàлите за класификация на кланичните трупове на овце.

Първоначално една от дългосрочните цели на скàлата на Съюза за класификация на кланичните трупове беше да се осигури основа за ново определение за стандартно качество на кланичните трупове на овце на базата на скàла на Съюза за определяне на цените и изчисляване на премията. Замисълът беше скàлата на Съюза за класификация на кланичните трупове да се превърне в средство за контрол на качеството при търговски сделки между земеделски производители, отглеждащи овце, и преработватели на месо. Беше преценено, че класът на конформация не дава справедлива оценка на кланичните трупове на агнета с по-ниско тегло. Аргументът беше, че това би означавало те системно да се ощетяват заради естествената си недобра морфология (дългокраки породи) и намаленото съотношение между подкожна и вътрешна тлъстина, наред с ниското тегло. Поради това за класификацията на кланичните трупове на агнета с тегло по-малко от 13 kg беше разработена различна система.

Съгласно член 9 от Регламент (ЕИО) № 2137/92 от Комисията се изискваше да представи на Съвета доклад, за да се оцени възможността за прилагане на задължителна класификация на кланичните трупове на овце. В своя доклад, публикуван през 1997 г.[4], Комисията отбеляза много ограниченото използване на скàлата за класификация на

---

[2] Регламент (ЕИО) № 2137/92 на Съвета от 23 юли 1992 г. относно скàла на Общността за класификация на кланичните трупове на овце и определяне на стандарта на Общността за качеството на пресни и охладени кланични трупове на овце и продължаване срока на действие на Регламент (ЕИО) № 338/91 (ОВ L 214, 30.7.1992 г., стр. 1—5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1992/2137/oj).

[3] Регламент (ЕИО) № 461/93 на Комисията от 26 февруари 1993 г. относно определяне на подробни правила за скàлата на Общността за класификация на кланичните трупове на овце (ОВ L 49, 27.2.1993 г., стр. 70—74, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1993/461/oj).

[4] Доклад на Комисията относно прилагането на Регламент (ЕИО) № 2137/92 на Съвета относно скàла на Общността за класификация на кланичните трупове на овце и определяне на стандарта на Общността за качеството на пресни и охладени кланични трупове на овце и продължаване срока на действие на Регламент (ЕИО) № 338/91, COM(97) 250 окончателен.

кланичните трупове от страна на операторите и стигна до заключението, че класификацията на кланичните трупове следва да продължи да се прилага от държавите членки на доброволна основа.

С реформата, въведена с Регламент (ЕО) № 2529/2001 на Съвета[5] относно общата организация на пазарите на овче и козе месо, начинът, по който се изчислява годишната премия за овце, беше променен. В съответствие с това през 2002 г. Комисията изготви втори доклад до Съвета[6], за да се анализира отново евентуалното задължително използване на скàлата на Съюза за овце. В този втори доклад Комисията отново препоръча скàлата да продължи да се използва на доброволна основа поради липсата в много държави членки на напредък при прилагането на класификацията на кланичните трупове.

В периода 1993—2000 г. бившата група на Общността за проверка на скàлата за класификация на кланичните трупове на овце, предвидена в Регламент (ЕИО) № 2137/92, извърши инспекции в няколко държави членки с цел първоначално да се приведат в съответствие стандартите за категоризиране, прилагани от отделните национални експерти, и да се гарантира, че тези стандарти се спазват в посетените кланици.

Групата установи, че повечето заинтересовани страни не са убедени да прилагат скàлата за класификация и да заплащат овчето месо въз основа на нея; скàлата на Съюза беше развита в значителна степен само във Франция, Финландия и Швеция. Повечето производители продаваха овце на база живо тегло директно на кланиците, а там, където класификацията се прилагаше, това се правеше основно, за да се отговори на изискванията на кланицата или на клиента.

Освен това съществуването на различни начини на представяне на кланичните трупове се отразяваше неблагоприятно на прозрачността, за чието насърчаване беше разработена скàлата, а агнетата се продаваха на една и съща базова цена, независимо от състава или категорията на кланичния труп. От гледна точка на производителя сравняването на цени, посочени на базата на теглото на кланичния труп, беше объркващо и подвеждащо.

3.1.2 Настоящо положение

Настоящите разпоредби за класификация на кланичните трупове на овце са определени в приложение IV, буква B, точка III към Регламент (ЕС) № 1308/2013 (Регламента за

[5] Регламент (ЕО) № 2529/2001 на Съвета от 19 декември 2001 г. относно общата организация на пазара на овче и козе месо (ОВ L 341, 22.12.2001 г., стр. 3—14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2529/oj).
[6] Доклад на Комисията до Съвета относно прилагането на Регламент (ЕИО) № 2137/92 на Съвета относно скàлата на Общността за класификация на кланичните трупове на овце, COM(2002) 295 окончателен.

ООП), в Делегиран регламент (ЕС) 2017/1182[7] на Комисията и в Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1184 на Комисията[8].

За доброволната класификация на кланичните трупове на овце съществуват две различни схеми, както следва.

– Едната е за кланични трупове на овце с тегло равно или по-голямо от 13 kg, обикновено наричана „скàлата SEUROP“, при която кланичните трупове се класифицират визуално на базата на тяхната конформация и степен на залоеност. Както и при едрия рогат добитък, с класовете на конформация (S, E, U, R, O и P) се описва развитието на профилите на кланичния труп, и по-специално на частите с висока стойност (задна четвъртинка, гръб, плешка), и се посочва общото количество мускули и тлъстина спрямо костите. С класовете по степен на залоеност (от 1 до 5) се описва количеството видима тлъстина по външната страна на кланичния труп.
– Втората схема е за кланични трупове на агнета с тегло по-малко от 13 kg, като при нея се описват теглото, цветът на месото и залоеността и тя обикновено се нарича „скàлата A“. Следователно се вземат предвид само теглото (три категории: < 7,0 kg кланично тегло (cw); 7,1—10 kg cw; и 10,1—13 kg cw), цветът на месото и залоеността.

Няма правни разпоредби, отнасящи се за класификация на кланичните трупове на кози.

Понастоящем поради малкия обем на продукцията класификацията на кланичните трупове на овце и кози в Съюза все още има второстепенна роля в сравнение с тази за едър рогат добитък и свине. На срещата на експертната група относно класификацията на кланичните трупове, проведена на 11 октомври 2023 г., само България, Франция, Хърватия, Финландия и Швеция потвърдиха използването на тяхна територия на класификация за овце съгласно скàлата на Съюза. През 2022 г. в тези държави членки 277 кланици са класифицирали 4 420 782 кланични трупа на овце, от които 602 018 са били на възрастни животни (т.е. на овце на възраст 12 месеца и повече), а 3 818 764 са били на агнета (т.е. по-млади от 12 месеца). Това обаче представлява по-малко от 12 % от общото количество продукция на овце за Съюза като цяло. Класификацията е била по-приложима при категорията на агнетата с високо тегло, отколкото при категорията на агнетата с ниско тегло, където са класифицирани само 111 130 кланични трупа от над 13,8 милиона кланични трупа обща продукция на Съюза за 2022 г. Понастоящем в ЕС не са разрешени методи за автоматизирано категоризиране.

[7] Делегиран регламент (ЕС) 2017/1182 на Комисията от 20 април 2017 г. за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на скàлите на Съюза за класификация на кланични трупове на говеда, свине и овце и по отношение на отчитането на пазарните цени на някои категории кланични трупове и живи животни (ОВ L 171, 4.7.2017 г., стр. 74—99, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1182/oj.

[8] Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1184 на Комисията от 20 април 2017 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на скàлите на Съюза за класификация на кланични трупове на говеда, свине и овце и по отношение на отчитането на пазарните цени на някои категории кланични трупове и живи животни (ОВ L 171, 4.7.2017 г., стр. 103—112, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1184/oj).

Освен това в повечето държави членки скàлата на Съюза за класификация на кланичните трупове няма съществена роля при докладването на цените на агнета. През 2022 г. само 103 кланици за овце, прилагащи скàлата на Съюза, са докладвали на компетентните си органи котировки на базата на резултати от класификацията. В Хърватия докладваните по скàлата за класификация цени са възлизали общо на 40,8 % от годишния брой заклани животни в държавата. Регистрираните цени от основните държави членки производителки — Гърция, Испания, Италия, Португалия и Румъния — са получени в значителна част от директно предлагане на пазара на живи агнета или от пазари за тръжна търговия. За сравнение покупките от кланици преобладават в Белгия, Ирландия, Франция, Латвия, Словакия, Финландия и Швеция. Повечето котировки на агнета, докладвани на органите, са изчислени от партиди агнета, продадени на базата на глава добитък, живо или кланично тегло.

Разширяването на използването на скàлата на Съюза и за кланичните трупове на кози не изглежда осъществимо. Ще бъде трудно да се определи стандарт за качество на базата на скàлата на ЕС за кланичните трупове на овце, тъй като определенията въз основа на критериите за възраст, тегло и залоеност, както и видът производство се различават значително. Действително в сравнение с кланичните трупове на овце на същата възраст и от същия пол кланичните трупове на кози са по-малки и с по-слаба степен на залоеност. Рандеманът от кланичния труп обикновено е по-малък, което се дължи главно на намаленото му съдържание на тлъстина, тъй като залояването настъпва много по-късно в процеса на растеж, докато загубите от влажност и отцеждане може понякога да са доста големи (до 8 %).

Освен това основно качество на кланичните трупове на кози е, че в някои държави се консумират почти всичките им части, и тъй като в много случаи главата не се отстранява, е трудно да се определи практическото използване на референтно представяне.

3.2 Търговски наименования

Продуктите от овце и кози не са обхванати от разпоредбите относно пазарните стандарти на Регламента за ООП.

Независимо от това, докато козето месо не се разграничава в отделни категории, за овчето месо има добре установено разграничаване по категории. Част XVIII от приложение I към Регламента за ООП обхваща овче и козе месо и живи животни от рода на овцете и от рода на козите, като в нея агнетата се определят като овце на възраст до 1 година. За сметка на това в част B от приложение IV категориите за класифициране на кланичните трупове на овце се определят, като за овце на възраст по-малко от 12 месеца се използва буква A, а за другите овце — буква Б. Терминът „агне“ се споменава също и във връзка с делегираните правомощия, предвидени в член 19, параграф 6, буква в) от Регламента за ООП за класификацията на агнета с ниско тегло, докато в член 21 от същия регламент, който се отнася за други изпълнителни правомощия, се посочва, че Комисията следва да приема актовете за изпълнение за даване на разрешение на държавите членки да използват определените критерии за класификация за агнета с тегло на кланичния труп по-малко от 13 kg.

Освен това в Делегиран регламент (ЕС) 2017/1182 на Комисията терминът „агне“ се среща в съображение 6, в член 3, параграф 2 и в член 21, както и в приложение III. Съгласно член 13, буква а), подточка iv) държавите членки имат задължението да отчитат пазарни цени за кланични трупове на овце на възраст под 12 месеца. Съгласно член 11 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1184 на Комисията трябва да се регистрират пазарни цени за кланични трупове на овце в две теглови категории, определени като „агнета с ниско тегло“ (по-малко от 13 kg кланично тегло) и „агнета с високо тегло“ (равно на 13 kg кланично тегло или повече). Няма други правни разпоредби на Съюза, които да се отнасят за регистрирането на пазарни цени на други кланични трупове на овце и кози.

Освен в Регламента за ООП, термините за месо от агнета и ярета се срещат изрично разграничени от другите категории овче и козе месо и в Комбинираната номенклатура на Съюза от 2022 г.[9] В посочения Регламент за изпълнение на Комисията агнетата са определени като животни на възраст до 1 година за целите съответно на глави 1, 2, 4, 15, 16, 41, 43 и 51, докато терминът „яре“ се споменава в уводна бележка 1, буква в) към глава 41 (кожи), в № 4106 и в ред 4113 10 00. Освен това в член 31, параграф 1 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1988 на Комисията[10] по отношение на управлението на тарифните квоти за внос в съответствие с принципа „пръв пристигнал, пръв обслужен“ терминът „яре“ се определя като коза на възраст до 1 година.

В приложение I към Регламент № 1165/2008[11] относно статистиката за селскостопанските животни и месото, в точка 2 с определенията за категориите овце, с термина „агне“ се обозначава мъжка или женска овца на възраст под 12 месеца.

3.3 Пазарна информация

За овчето месо Комисията е определила разпоредби за отчитане на цените на кланичните трупове на агнета, тъй като търсенето на месо от животни, заклани на по-млада възраст, е по-представително за целите на прозрачността на пазара.

Съгласно член 25, параграф 2, буква в) от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1182 на Комисията държавите членки трябва ежегодно да изпращат уведомления до Комисията за общия брой овце, заклани през предходната календарна година, разпределени за всяка тегловна категория.

---

[9] Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1832 на Комисията от 12 октомври 2021 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа
(ОВ L 385, 29.10.2021 г., стр. 1—1091, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1832/oj).

[10] Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1988 на Комисията от 11 ноември 2020 г. за определяне на правила за прилагането на регламенти (ЕС) № 1308/2013 и (ЕС) № 510/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на управлението на тарифните квоти за внос в съответствие с принципа „пръв пристигнал, пръв обслужен“ (ОВ L 422, 14.12.2020 г., стр. 4—136, ELI:http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1988/oj).

[11] Регламент (ЕО) № 1165/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно статистиката за селскостопанските животни и месото и за отмяна на директиви 93/23/ЕИО, 93/24/ЕИО и 93/25/ЕИО на Съвета (Текст от значение за ЕИП). (ОВ L 321, 1.12.2008 г., стр. 1—13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1165/oj).

За козето месо Комисията събира два пъти годишно информация за средните цени на базата на проучване, изпратено от експертите от Групата за граждански диалог относно животновъдството.

Комисията проведе форум относно овчето месо, на който се събраха представители на държавите членки със значително производство, както и производители, преработватели и търговци, за да обсъдят настоящите и бъдещите предизвикателства пред сектора за овче месо на Съюза. След него през октомври 2016 г. Комисията представи информационно табло за овце и кози, на което да се предоставя ежеседмична информация за пазарните цени, производството и търговията в Съюза и в държавите извън ЕС.

4 Мнения на държавите членки и на заинтересованите страни

4.1 Оценка на респондентите относно класификацията на кланичните трупове

Пет държави членки потвърждават, че прилагат скàлата на ЕС за класификация на кланичните трупове на агнета, като четири от тях я използват и за възрастни овце (т.е. за овце на възраст 12 месеца и повече). Само в две държави членки тя е задължителна за всички оператори, докато в останалите две класифицирането на овце се извършва само от малко на брой кланици на доброволна основа. Хърватия е единствената държава членка, която потвърждава, че прилага задължителна класификация на кланичните трупове за кози — както за млади, така и за възрастни животни.

Въпреки че повечето от респондентите признават значението на класификацията на кланичните трупове за подобряване на прозрачността на пазара, за добавяне на пазарна стойност на продуктите и за по-добра реакция на пазарното търсене от страна на доставчиците, допълнителните разходи за класифициране се посочват като една от основните трудности използването на класификацията да се стане задължително. Само четири държави членки подкрепят въвеждането на задължителна класификация за овцете на равнището на Съюза. Наред с това повечето държави членки заявяват, че няма искане от националните оператори за промяна на настоящото доброволно прилагане на скàлата на Съюза. Респондентите посочват фрагментацията и/или малкия размер на националните пазари като сериозни пречки за налагането на задължително прилагане.

Освен това само четири държави членки са поискали въвеждането на специално законодателство относно класификацията на кланичните трупове на кози. Много респонденти посочват също, че въвеждането на класификация на кланичните трупове на кози няма да създаде добавена стойност, като се има предвид, че продукцията е съвсем незначителна и в повечето случаи представлява субпродукт на производството на мляко и млечни продукти. Те стигат до заключението, че евентуалната полза от налагането на някакъв вид категоризиране на кланичните трупове би била непропорционална на фона на допълнителните разходи за неговото прилагане.

По отношение на пазарната информация повечето респонденти заявяват, че класификацията на кланичните трупове има малко значение при покупката на овче/козе месо. Само четири държави членки и една заинтересована страна от респондентите изразяват някакъв интерес към разширяване на докладването на цените и за други

категории кланични трупове на овце. Също така само две държави членки и една заинтересована страна от респондентите желаят докладване на цената за кланичните трупове на кози. В отговорите се потвърждава, че на повечето пазари в ЕС покупката на продукция от овце и кози се договаря на базата на фиксирана ставка или на глава добитък, или на килограм живо или кланично тегло, или дори според размера на животното.

Освен това респондентите посочват относителното значение на овцете, търгувани в България, Естония, Гърция, Испания, Унгария, Румъния и Швеция. Те обаче посочват, че покупките на базата на класификацията на кланичните трупове не са значителни дори и при търговията на живи животни между държавите членки.

4.2 Оценка на респондентите относно търговските наименования

С оглед да се избегне всяко увеличаване на финансовата и административната тежест за операторите и органите повечето респонденти не проявяват интерес към налагането на допълнително ново законодателство на равнището на ЕС по отношение на търговските наименования. Възможността да има повече специални законодателни актове относно търговските наименования на равнището на ЕС се подкрепя само от пет държави членки по отношение на овцете и съответно от две държави членки по отношение на козите.

Само една държава членка съобщава за искане от заинтересованите страни в нея за специално законодателство на равнището на ЕС относно търговските наименования за овцете, докато сред заинтересованите страни само един респондент подкрепя тази позиция. В рамките на проучването само една държава членка подчертава необходимостта да се разграничат повече категории за агнета, а един респондент, който е заинтересована страна, съобщава за недостатъчна пазарна информация за козето месо.

4.3 Допълнителни коментари на респондентите

От отговорите на респондентите става ясно, че предлагането на пазара и разфасоването на овчето и козето месо се извършват главно според спецификации на купувача и това води до по-малко преработване отколкото при други видове месо. Някои респонденти признават значението в техните държави членки на малките кланици и на клането в стопанствата при снабдяване на преработвателната промишленост с овче и козе месо. На равнището на търговията на дребно месото се продава основно според търсенето от клиента или в предварително пакетирани комплекти.

Освен това респондентите съобщават за съществуването на многобройни диференцирани маркировки за качество за овчето месо в Белгия, Дания, Естония, Ирландия, Гърция, Испания, Хърватия, Италия, Португалия, Словения и Словакия и за козето месо в Гърция, Испания, Хърватия, Португалия и Словения. Тенденцията обаче е техните пазарни дялове да са доста малки в сравнение с общото количество продукция в държавата.

Като цяло в повечето въпросници няма оценка за пазарния дял на различните стоки.

5 Заключения

Участието на заинтересованите страни в проучването е много слабо, което е в съответствие с мнението, че въвеждането на допълнително законодателство относно класификацията на кланичните трупове и относно търговските наименования не е приоритет за сектора. Освен това сред държавите членки и заинтересованите страни има слаб интерес към въвеждането на задължителна класификация на кланичните трупове на овце, както и към въвеждането на система за класификация на кланичните трупове на кози или към изготвянето на допълнително законодателство за продукти от овче и козе месо. В резолюцията на Европейския парламент от 2018 г. относно актуалната ситуация и перспективите на овцевъдството и козевъдството в ЕС[12] също не се призовава за специално законодателство нито по отношение на класификацията на кланични трупове, нито по отношение на търговските наименования.

Следователно на равнището на Съюза класификацията на кланичните трупове на овце следва да остане доброволен инструмент, който да се прилага, когато от него има ползи, осигуряващи реална добавена стойност, за да бъде оправдано евентуалното повишаване на разходите и тежестта. С оценката се потвърждава липсата на основателни причини за въвеждане на задължителна класификация на кланичните трупове на овце на равнището на Съюза. Не са настъпили значителни промени при разширяването на използването на скàлата за класификация сред основните производители в Съюза. Поради това разходите и административната тежест, за да се направи класификацията задължителна, не биха били оправдани. От кланиците ще се изисква да организират и осъществяват класификация на кланичните трупове, да обучават специален персонал и да регистрират и докладват резултатите и цените. Компетентен орган ще трябва да извършва инспекции на място в съответствие с правилата на Съюза, което ще доведе до необходимост от допълнителни ресурси.

Класификацията на кланичните трупове може да бъде инструмент във веригата на доставките на овце за подобряване на ефективността, прозрачността на цените и по-доброто предлагане на пазара. Въпреки че задължителната класификация на кланичните трупове на овце може да улесни предаването на информация по веригата на доставките и би могла по принцип да доведе до по-справедливи и икономически по-ефективни сделки, много оператори обаче продължават да не виждат сериозни ползи, а повечето доставчици, които търгуват с овце, не виждат необходимост от класифициране на кланичните трупове.

Няма нужда от разширяването на скàлата на Съюза за класификация на кланичните трупове и за кози поради много ограниченото производство на такова месо в много от държавите членки и поради специфичните характеристики на кланичните трупове и разфасовките на месо.

По отношение на търговските наименования във въпросниците не се съобщава за системни трудности или проблеми при прилагането на действащото законодателство относно предлагането на пазара на овче и козе месо, а проучването показва, че повечето

[12] Доклад A8-0064/2018.

оператори и компетентни органи са против налагането на още законодателни задължения по този въпрос. Вместо това те дават предпочитание на опростен подход, основан на субсидиарност и намалена административна тежест. Освен това, макар за овчето и козето месо да има различни търговски класификации, които зависят от възрастта на животното при клането, голямото разнообразие от системи за производство и от автохтонни породи прави тези сектори много разнородни, а предпочитанията на потребителите са свързани с културната среда. Ето защо различните аспекти, които определят качеството на месото, може да бъдат обект на напрежение или конфликт, ако законодателите въведат специфично търговско наименование.

Общото заключение е, че не са необходими предложения за ново законодателство относно търговските наименования или класификацията на кланичните трупове в сектора на овчето и козето месо.